

KULCSÁR EDMOND

Törésvonal

Irodalom

Két felszíni formára épült: síkság és lösz borította teraszos domboldal. Alsó- és felsőváros.

A kettő között húzódik meg az a lápi-mocsaras képződmény, amit az Ér medencéjének neveznek.

Domborzati sajátosságai nagyon kedveznek a különböző növény- és állatfajoknak, mint a kalakán, a fehér tavirózsa, a fácán, a mocsári teknős vagy a kecskebéka.

Az öregek azt mondják, olyan, mint egy teknő.

Nyugati határvonalát a Tankárokba vezetett Ér egyik alága képezi. A halaktól hemzsegő patak régen vonzotta a horgászni vágyókat, mára azonban csaknem teljesen kiürült. Színtelen nádtemető.

1978–1994

Bedobja a csalit. Kitámasztja a pecabotot. Napozik. Virslít meg kenyeret vitt magával enni. Előveszi. Majszol. A híd melletti fűzfa árnyékában.

Azt mondják, a patak ezen része feneketlen. Egyszer megfulladt itt egy tizenéves lány, ide állították a vaskeresztet a korlát és a fa közé.

Ahányszor horgászni jön, mindig elolvassa a nevét, de sosem jegyzi meg. Annyit tud, hogy a csobbanástól örvény keletkezett, és nem tudták kimenteni.

Van a pataknak itt egy kis lejtése. Hallani a víz gyenge csobogását. Mintha a lány siratná meg nem élt éveit.

KULCSÁR EDMOND (1998, Nagyvárad) tanulmányait a debreceni bölcsészettudományi karon kezdte, jelenleg a Partiumi Keresztény Egyetem magyar–angol szakának hallgatója. A LÉK Irodalmi Kör tagja.

*A zaj elriasztja a halakat,
potyára hajította bele a sok puliszkát.
Nincs szél, se hal, se megemlékezés.*

Sírásót alkalmazunk

*Öt perccel hamarabb harangoznak.
Mielőtt hazasiet, még utoljára átszámolja.
Káposzta, tej, paradicsom, sör az urának,
narancsos Adria, egy új abrosz.
Összesen 43 lej.*

*Hazafelé el szokott menni a koszorús előtt.
Sírásót alkalmazunk, érd. az alábbi számon.
Megnézi, ki halt meg, mikor temetik.
Ma jön rá, hogy már minden régi osztálytársa elment.
A héten még nem kapálta meg a sírját.*

*Csak ezért jár piacra. Dicsekszik, az ő sírköve
már megvan, a halála senkinek sem lesz púp a hátán.
Gondosan veti az ágyát. Sem a gyermekei,
sem az unokái nem kell hogy ezzel foglalkozzanak.
Az sem baj, ha leköpi majd a sírját, ha rá se bagóznak.*

*Múlt héten belecsapott a villám a szomszéd tévéjébe
az esti híradó közben. Senki nem sérült meg, de azért
tegnap kivágták a diófát a kertben, nehogy megint
odavonzza a mennykövet. Ezt meséli mindenkinek.
Sajnálkozik, hogy nem az ő házukba.*

*Itt lenne az ideje, hogy valami elvigye őket is.
Nem bírja nézni az öreget, csak iszik. Belenyugodott.
A neviük egymás alá van vésve. Amikor hazaér,
az ura alszik. Nem tudja, a mai nap már négyjegyű szám.
Leteríti az abroszt. A temetkezési vállalat épp sírásót keres.*

Str. Dunării

*Végigsétálsz a legelő melletti utcán.
Nem csak az ólak és az istállók üresek.
Amióta az öregek meghaltak,
senki nem festi a kapukat. Az ereszt
eszi a rozsdá, van, ahol besüpped a tető.*

*Végigsétálsz a legelő melletti utcán.
Benézel néhány ablakon.
Ott látod ugyanazt a naftalinos sötételőt.
Ha nagyon figyelsz, még érzed
az újságpapírral kitömött szekrények szagát.*

*Végigsétálsz a legelő melletti utcán.
A szőlőtőkék szárazak, derékig ér a gaz.
Az egyik házból meghallod: maradj már
csendben, amíg megy az időjárás-jelentés!
Te hallgatsz. Úgysem jön eső.*

*Hiába mondtad volna nekik.
A szüleid válása óta csak azt hallgattad,
mindketten hibásak, ti mind áldozatok vagytok.
A feledést mindenki viheti magával a sírba.*